

שערי אור

ו.

הנה ערכנו פה . חבל גאונים וחסידים קדושים ומקובלים . אשר הזכירו מאוד על הלימוד בספרי יראה ומוסר . כי הוא חוב קדוש על כל אדם לקבוע עת ללמוד בכל יום ספרי יראה ומוסר . ויש אשר הגדילו את המדה ללמוד בספרי מוסר פעמים בכל יום . ערב ובקר . ובשם הגאון החסיד זוק"ל . כתבו ללמוד ספרי מוסר כמה פעמים בכל יום . ויש גאונים וחסידים אשר באיגו את לימוד המוסר בשיבותיהם . ישיבות גדולות לחלקים . ללמוד ספרי מוסר פס בני ישיבה . ומלבד זה הגם כל הגאונים והחסידים אשר עמלו לחבר ספרי מוסר . הגם פשולתם חפיד על פני דעתם והשקפתם בדבר לימוד המוסר . כי הלא כל כונתם היחה למען אשר בספריהם יבגו וילמדו . ליראה את ה' ית"ש לאהבה אותו ולדבקה בו :

ובאשר נשכיל ונחזק בזה . כי הנה כל הגאונים והחסידים הג"ל . אשר הזכירו מאוד על לימוד המוסר . הנה היו לפנים . וחיו בדור מלא דעה . את ה' בתורה ויראה . כמעט כל העם מקטנם ועד גדולם . היו משלומי אחונו ישראל . כי נאמנה את אל רוחם : המדעים היו מוזרים עוד בימים ההם . וכל השקלתם לא היה כי אם השכל וידע את ה' ית"ש . וע"כ החורג ועבודה ה' ית"ש . היחה במעלה עליונה מאוד . חכמי החורג ויראי ה' . נחלו כבוד וגדולה . תשארתי וחללה . לא קנאו אז בהוללים ולא בעושי עולה . כי אם קנאו ביראת ה' כל היום . רוח הפס החדשה . אשר יבט היום בשם רוח הזמן . עוד לא נראה ולא נשמע בארץ . כ"א רוח דעת ויראת ה' . ובכ"ז מלאו הגאונים והחסידים ההם . את לימוד המוסר . לדבר נחון ומוכרח אל האדם . ליסוד חיי הגשם :

ומה גם אחרי אשר צרכנו בימים ושיעי העתים . חדשות נהיה בארץ . והנה רוח ונהג רעש . והנה רוח גדולה באה בסופה וסערה

והחסיד המקובל מהר"ם פאפירש זוק"ל . צמ' אור לריקים כתב וז"ל . ותקרא בכל יום קריאה אחת מס' חובת הלבבות . והמגיד אמר שסוב ללמוד צ . וז"ל דבזמנו לא היה הספר ראשית חכמה . והאידנא לא חזון מיניה פכ"ל :

ואדמו"ר הגה"ח זוק"ל . היה אומר כי מצינו גם לחכמי התלמוד . שהיו משתמשים בתרופה זו . לחזור את פסוקי יראה והבלי העוה"ז . ובצבאר בסגדרין דף ז' . רב כי הוי חזן חכבוסא אבחריה . אמר אם יעלה לשמים שיאו כגללו לנח יאבד . מר זיסרא חסידא כי הוי מחפצי ליה בשבתא דריגלא אמר הכי . כי לא לעולם תסן ואם נר לדור ודור . וע"כ בפרש"י אם יעלה לשמים כו' כדי שלא תזוז דעתו פלוג היה אומר כן ע"ש . ובה זהו יסוד לימוד המוסר . לשון צפה דברי הבאבים או מאמרי חז"ל ביראה ומוסר . אכן הנה להקדושים בעלי חז"ל היה מספיק להם : אם רק הזכירו בפיהם פעם אחד שיזה פסוק . המכביל עיני סובת העוה"ז . התפפל נפש מיד שלא תזוז דעתם . אולם אליו כמה פעמים נחון לו לחזור אחר פסוקים כאלה . ומאמרי חז"ל המלהיבים לב . עד שיפשה רוחם קטן בלבדיט . אף בפרט אחד של מדת הגאון . שלא תזוז דעתו כל כך :

ובספר שערי חסוד לרביט יונה שער ג' . פי' מה שאמר הכחוב במשלי א' לדעת חכמה ומוסר . וז"ל . פי' כשרון סמעשה ועזיבה העצירות יקרא חכמה כענין שאמר כי היא חכמתם ובינהם . ואחר שילמוד וידע המלות ומה הם בעצירות . לריך שלמוד גנות העצירות וההפסד והאכזרן הנמלא בהם לטרחיק נפש מהם . ולהוכיח עצמו בזכרון העונשים וליסר זולתו . וזאת הידיעה תקרא מוסר ולמוכחים ינעם ללמוד לדעת זאת עכ"ל ע"ש :